

ע"פ 1670/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים
ע"פ 1670/15

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בת"פ 38679-10-13 מיום 25.1.2015 שניתן על-ידי
השופט ט' חיימוביץ

תאריך הישיבה: י"א בתמוז התשע"ה (28.6.2015)

בשם המערער: עו"ד בקרי אלפוכארי

בשם המשיבה: עו"ד עילית מידן

בשם שירות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' סולברג:

1. הערעור מתמקד בעונש הראוי לעברין אלים הסובל מבעיות בתחום בריאות הנפש.
2. בערבו של יום 11.10.2013 שהה המתלונן ליד השוק ברהט. אל המקום הגיעו המערער ואחיו, כשכל אחד מהם מצוייד במקל. השניים התקרבו אל המתלונן, תקפו אותו בצוואתא חדא, היכו אותו פעמים רבות באמצעות המקלות, בגופו ובראשו, בכוונה להטיל בו נכות או מום או לגרום לו חבלה חמורה. המתלונן הצליח להחלץ מידיהם, להימלט, והגיע לבית החולים "סורוקה" בבאר שבע. נגרמו למתלונן חבלות בידיו, נפיחות בכתף ובמרפק, חבלות בשוק, חתך בקרקפת, חבלה בחזה, שבר באף ובמערת הלסת. המתלונן סבל מכאבים בכל חלקי גופו.
3. המערער הורשע על-פי הודאתו בהסדר טיעון. בגזר הדין עמד בית המשפט המחוזי על הערכים החברתיים שנפגעו ממעשיו של המערער – שלמות הגוף והבטחון האישי, כשמידת הפגיעה בערך המוגן היא ברמה בינונית-גבוהה. בית המשפט המחוזי הפנה לדוגמאות מן הפסיקה הנוהגת על הטלת עונשי מאסר מאחורי סורג ובריאח בכגון דא. בית המשפט שקל את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, את נסיבות ביצוע המעשה, את נסיבותיו האישיות של המערער – הכל על-פי המתווה שבתיקון 113 לחוק העונשין – ודן את דינו למאסר בפועל למשך 26 חודשים ו-12 חודשי מאסר על-תנאי. כמו כן חוייב המערער לשלם פיצוי כספי למתלונן בסך של 10,000 ₪.
4. בערעורו טען המערער על חומרת העונש, ועל כך שהוא חורג מן העונשים המקובלים בכגון דא. ב"כ המערער עמד על בעיות בתחום בריאות הנפש אצל המערער, ואלו מצדיקות הקלה בעונש, מחמת הפגיעה הקשה שצפויה להיגרם למערער במצבו מאחורי סורג ובריאח. עוד טען ב"כ המערער על כך שבית המשפט המחוזי התעלם מחלקו של האחר בפרשה, ולא נתן משקל הולם להמלצת שירות המבחן על ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות באופן שיותאם למצבו. בטיעון בעל-פה התמקד ב"כ המערער במצב הנפשי ובהשלכותיו על עונש המאסר.
5. מנגד ביקשה ב"כ המשיבה לדחות את הערעור, בטענה שבית המשפט המחוזי שקל את כל השיקולים הצריכים לעניין, בכללם מצבו הנפשי של המערער. לדבריה, גזר הדין הולם וראוי בנסיבות העניין. האלימות שהמערער נקט בה נעשתה באופן מתוכנן, לאחר הצטיידות במקל, ובצוואתא עם תוקף נוסף. השניים לא חדלו מן התקיפה עד שהמתלונן הצליח להימלט. המתלונן נפצע ועדיין סובל מכאבים. שב"ס ערוך למתן טיפול הולם למערער בין כותלי בית הסוהר.
6. מתסקיר שירות המבחן למדנו על הרקע האישי והמשפחתי של המערער, והוא אכן מוכר במערכת הפסיכיאטרית. מחמת צנעת הפרט לא אפרט עוד. מביחנתנו, קיבלנו את דברי קצינת המבחן בהקשר זה כהווייתם. המערער מציג עצמו כקרוב, ותפיסותיו מעוותות. לדבריו, מקיים כיום קשר טוב עם משפחתו של נפגע העבירה, בכללם אביו של הנפגע, החולה במחלה סופנית. עם זאת עדיין נושא עמו המערער רגשות טעונים ביחס למתלונן ולבני משפחתו. המערער אינו מכיר בחומרת מעשיו ומתעלם מתוצאות התנהגותו ומהנזק שגרם לנפגע העבירה. נפגע העבירה ממשיך לסבול כאבי גוף ונפש, סיוטים וקשיי שינה. בבחינה מחודשת של מצב המערער, מאפייני אישיותו והתייחסותו לעבירה ולנפגע, הודיעה קצינת המבחן כי אין בידי שירות המבחן לחזור על ההמלצה למאסר בעבודות שירות. קצינת המבחן המליצה להפנות תשומת לב גורמי הטיפול בשב"ס למצבו הנפשי של המערער, לטיפול התרופתי שהוא נוטל, ולבחון את שילובו במב"ן. בדיון לפנינו הסבירה נציגת שירות המבחן למבוגרים את השינוי שחל בגישת שירות המבחן לגבי המערער. גזר הדין שניתן בבית המשפט המחוזי היווה בסיס לבדיקה ולהסתכלות מחודשת. בתחילה, אכן תואר מצב נפשי גרוע והערכת שירות המבחן היתה כי מצבו זה נובע בין היתר מכך שהמערער לא שמר על קשר קבוע

עם הפסיכיאטר. נעשה נסיון, והנסיון הצליח. המערער חידש את הקשר עם הפסיכיאטר, הוא נוטל תרופות באופן מסודר, ולפיכך שומר על יציבות. המערער יוכל להמשיך בטיפול גם בבית הסוהר.

7. שקלנו את טענות ב"כ המערער ואת תשובותיה של ב"כ המדינה. העונש שהוטל על המערער אינו קל, אך הוא מחוייב המציאות. מדובר באלמנות קשה, מתוכננת ופוגענית. קורבן העבירה נפגע בגופו ובנפשו, ועדיין סובל. בית המשפט המחוזי שקל ואיזן כהלכה את כל השיקולים הצריכים לעניין. בית המשפט המחוזי לא התעלם ממצבו הנפשי של המערער. בהתבסס על התסקיר העדכני מטעם שירות המבחן, דומה כי המצב הנפשי מורכב, אך לא 'כצעקתו' של ב"כ המערער. המערער ראוי לעונש שהוטל עליו. האלימות שנקט בה מעוררת סלידה ומחייבת גמול הולם. על רקע עברו הפלילי של המערער, ראוי העונש לשמש גם להרתעתו. מצבו הנפשי אכן עומד לו לרועץ, אבל לא יכול שיהיה כתריס בפני מאסר.

8. אשר על כן, החלטנו לדחות את הערעור.

המערער יתייצב לשאת בעונש המאסר ביום 19.7.2015 עד השעה 10:00 ביס"ר דקל, או על-פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

תשומת לב שלטונות שב"ס מופנית בזאת למצבו הרפואי של המערער המחייב התייחסות מיוחדת בתחום בריאות הנפש.

ניתן היום, ט"ו בתמוז התשע"ה (2.7.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט